

آگهی واگذاری یک باب سوله سالن ورزشی

سازمان جهاد کشاورزی جنوب کرمان در نظر دارد حق بهره بردار از یک باب سوله سالن ورزشی به مدت ۳ سال برابر ضوابط و مقررات مندرج در اسناد به اشخاص حقوقی و حقیقی دارای مجوز باشگاه داری صاحب صلاحیت واگذار نمایند.

متقاضیان میتوانند جهت دریافت اسناد مزایده به سامانه ستاد الکترونیک دولت مراجعه نمایند .

دریافت اسناد	محل	سامانه ستاد الکترونیک دولت
	زمین	۱۴۰۵/۰۷/۲۲ لغایت ۱۴۰۵/۰۷/۲۷
تحويل ضمانت نامه	مکان	جیرفت- خیابان آزادی سازمان جهاد کشاورزی اداره امور پیمانها ومنقاصات
	زمین	تا پایان وقت اداری ۱۴۰۵/۰۸/۱۱
گشایش پیشنهادها	مکان	جیرفت خیابان آزادی سازمان جهاد کشاورزی - امور پیمانها و قراردادها
	زمین	۱۴۰۵/۰۸/۱۲ ساعت ۹ صبح

توضیحات :

جهت شرکت درموضوع مشارکت فوق شرکت کنندگان بایستی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس : (www.setadiran.ir) شماره تماس مرکز پشتیبانی و راهبری سامانه : ۰۲۱-۲۷۳۴۱۹۳۴ اقدام نمایند.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۲۲ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۲۵

روابط عمومی سازمان

آگهی مناقصه عمومی (یک مرحله‌ای) برای شناسایی پیمانکار

نوبت دوم

مجمع صنعتی لاستیک اِگ کرمان با شماره ثبت ۱۷۶۵۸ در نظر دارد خدمات مربوط به تأمین نیروی انسانی، تأمین انواع خودروها (سبک، نیمه‌سبک و سنگین و سنگین، سوار می‌نی بوس، اتوبوس و...)، حمل و نقل درون و بیرون شهری (شامل انواع حمل و نقل جاده‌ای، هوایی، ریلی و دریایی) و تشریفات برگزاری مراسمات، همایش‌ها، جلسات، کلیه امور مربوط به نمایشگاه‌ها و... (شامل پذیرایی، تبلیغات و...)، طبخ، بسته‌بندی و توزیع انواع غذا و نوشیدنی‌های مجاز و...، نظافت، شستشو، ایجاد و نگهداری فضای سبز، پشتیبانی اقامتی و رفاهی، امور بازرگانی مجاز مرتبط با موضوع فعالیت شرکت (شامل خرید، فروش، توزیع تجهیزات و کالا و ملزومات و...) را از طریق آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به اشخاص حقوقی ذیصلاح واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت به عمل می‌آید.

۱. ضمانت‌نامه بانکی و یا ضمانت‌نامه‌های صادره از سوی مؤسسات اعتباری غیربانکی که دارای مجوز فعالیت از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران هستند به مبلغ ۵.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال بصورت غیرقابل برگشت و بدون قیدوشرط و مدت اعتبار اولیه ۳ ماه از تاریخ آخرین مهلت تسلیم پیشنهاد قیمت و قابل تمدید بنابه درخواست کارفرما در وجه مجمع صنعتی لاستیک اِگ کرمان

۲. اصل فیش واریز وجه نقد به مبلغ ۵.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال به شماره حساب ۳۰۲-۰۲۵۰۸۲۵۰۱۷۱-۲۳۴۱ و شماره شباهت IR420640234100712082503002 در بانک گردشگری شعبه جمهوری کرمان که ۳۳۴۱ بنام شرکت مجمع صنعتی لاستیک اِگ کرمان

۳. سفته با امضای صاحبان مجاز همراه با مهر به مبلغ ۳.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال

نحوه دریافت اسناد: متقاضیان می‌توانند به مراجعه به خیابان شهید بهشتی، کوچه شماره ۸، برج اداری اطلس، طبقه ۸ دفتر مرکزی شرکت مجمع صنعتی لاستیک اِگ کرمان، نسبت به دریافت اسناد اقدام نمایند.

شماره تماس جهت هماهنگی: ۰۲۹-۹۱۳۷۵۵۰۳۲۹ آقای افشین

مهلت دریافت اسناد: از تاریخ نشر آگهی تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۶

محل تحویل پاکت: خیابان شهید بهشتی، کوچه شماره ۸، برج اداری اطلس، طبقه ۸

مهلت تحویل اسناد: تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۹

تضمین شرکت در مناقصه: یکی از صورت‌های زیر به انضمام سایر اسناد مناقصه تسلیم شود:

مجمع صنعتی لاستیک اِگ کرمان

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور اقتصادی و دارایی
تیمکر ایران

فراخوان تجدید (۱) مناقصه عمومی یک مرحله ای

خرید، نصب و راه اندازی تجهیزات سیستم تهویه مطبوع و مدیریت دود گمرک جمهوری اسلامی ایران

شماره آگهی: ۷۷۷۰۲۳۰ م الف: ۳۳۹

اداره کل توسعه و تجهیز گمرک جمهوری اسلامی ایران - اداره امور قراردادها و مناقصات

صفحه ۸

نوبت دوم

گمرک جمهوری اسلامی ایران

آگهی مناقصه شماره ۲۱۵۱۳۷ شرکت ملی صنایع مس ایران

شرکت ملی صنایع مس ایران با عنوان مناقصه گران در نظر دارد پروژه "تعمیر و نگهداری شبکه فاضلاب صنعتی و انسانی مجتمع مس سرچشمه، دره زار شهرک هزار واحدی، ورزشگاه و تصفیه خانه رفسنجان و سایر واحدهای تابعه" را به شرکتها یا مؤسسات واجد صلاحیت واگذار نماید. مقضی است جهت کسب اطلاعات بیشتر به وبسایت های رسمی این شرکت به شرح ذیل مراجعه نمایند.

- www.nicico.com
- www.dargah.nicico.com
- www.sarcheshmeh.nicico.com

شرکت ملی صنایع مس ایران

[illegible][illegible]

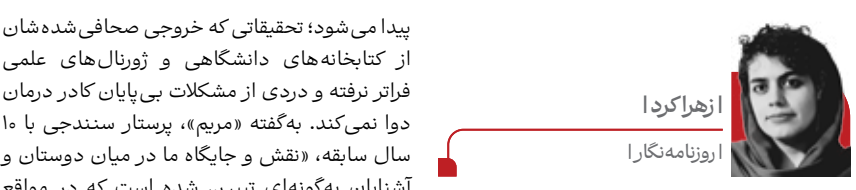
مشقنا

پرستاران درباره انتظارات بی‌پایان جامعه از این قشر می‌گویند

پرستاری بیرون از شیف‌ت

نگار احمدوند، روان‌درمانگر تحلیلی: فرسودگی شغلی پرستاران از نوع ارتباطی است شاهد سوءاستفاده از ویژگی‌ایثارگرانه پرستاران از سوی اطرافیان و نزدیکانشان هستیم

«شما که تو بیمارستان کار می‌کنی، می‌تونی به نوبت برای ما بگیری؟»، «دکتر آشنایی برای تفسیر گزارش سی‌تی‌اسکن مادرم می‌شناسی؟»، «به مددکاری سفارش می‌کنی هزینه‌های ما رو صفر بکنه؟» این عبارت‌ها بخش اندکی از مواجهه‌های مداوم پرستاران در محیط‌های غیردرمانی، دوستانه و خانوادگی است؛ درخواست‌های تکراری‌ای که از پرستار انتظار ابرناسانی را دارند که بر تمامی تخصص‌های پزشکی اشراف داشته باشد. شاید به همین دلیل است که داشتن آشنا در بیمارستان، برای عموم جامعه یک شانس به حساب می‌آید. اما انتظار دریافت مشاوره و پیگیری‌های درمانی از پرستاران در محیط‌های غیرکاری به چه علت‌هایی است و چه تبعاتی برای این قشر به‌دنبال دارد؟ اگرچه فرهنگ ایرانی و روحیه پرستاران، پاسخ‌گویی به نیاز بیماران را تحسین می‌کند و برای این کار پاداش اخروی در نظر می‌گیرد، اما تکرار چندساله چرخه انتظار و پاسخ‌گویی از پرستاران به خستگی مزمن، تماس‌های بی‌پاسخ، شرمندگی، عذاب وجدان، حس گناه و فرسودگی شغلی در آن‌ها منجر می‌شود؛ فرسودگی‌ای که به رفتارهای اجتنابی از برقراری و تداوم ارتباط میان پرستاران و اطرافیان می‌انجامد. از آن‌جا که مشکلات متعدد معیشتی، استخدام، بیمه، بازنشستگی زودتر از موعد، اعمال قوانین سختی کار و اجرای قانون تعرفه‌گذاری پرستاران به کلافی درهم‌تنیده تبدیل شده‌اند، توجه به مسائل نادیدنی اما تأثیرگذاری همچون فرسودگی شغلی و ارتباطی به محاق می‌رود. در گفت‌وگوی «پیام‌ما» با تعدادی از پرستاران و درمانگران تحلیلی، به این وجه نادیدنی از شغل پرستاری پرداخته‌ایم.

با جست‌وجوی کلیدواژه «فرسودگی شغلی در پرستاران»، پژوهش‌ها و مقالات متعدد دانشگاهی

خزارش

شکاف وعده و عملکرد اقلیمی ترکیه

وعده مهار متان، زیر سایه زباله‌ها

اپیام مادر روستاهای اطراف سیلیوری، در حومه استانبول، بعضی شب‌ها پنجره‌ها بسته می‌مانند؛ حتی وقتی گرمای تابستان خواب را دشوار می‌کند. بوی محل دفن زباله سال‌هاست به خانه‌ها می‌رسد. اکنون تصاویر ماهواره‌ای از انتشار گسترده متان در همین محل خبری می‌دهند؛ در کشوری که می‌خواهد در نشست اقلیمی سازمان ملل، جهان را به کاهش انتشار این گاز ترغیب کند.

«کمال‌الدین اوزنج»، ساکن روستای یولچاتی، در گفت‌وگو با «گاردین» از بویی گفته که هفته‌ای دو سه شب محله را می‌گیرد و در هوای ساکن ماندگارتر می‌شود؛ «خف‌هات می‌کند». اهالی منبع بو را می‌شناسند؛ محل بزرگ دفن پسماند شهرداری، چند کیلومتر آن‌طرف‌تر است. پژوهشگران اقلیم نیز انتشار گازی را در این محل بررسی کرده‌اند که با چشم دیده نمی‌شود و اثرش از مرز روستا و شهر فراتر می‌رود.

گاردین در گزارش پنج‌م اکتبر ۲۰۲۶، با استناد به تحلیل پژوهشگران «دانشگاه کالیفرنیا در لس‌آنجلس» از داده‌های «کرین میر»، سیلیوری را یکی از شدیدترین منابع انتشار متان از محل‌های دفن زباله در میان موارد شناسایی‌شده جهان معرفی کرده است. میانگین نرخ انتشار مشاهده‌شده در این محل، ۷٫۴ تن در ساعت برآورد شده است. این میزان انتشار با ادعای رهبری اقلیمی ترکیه فاصله دارد و عملکرد مدیریت پسماند این کشور را زیر سؤال می‌برد.

ترکیه از ۹ تا ۲۰ نوامبر ۲۰۲۶ میزبان سی‌ویکمین نشست اقلیمی سازمان ملل (COP۳۱) در آنتالیا است. کاهش متان نیز در دستور کار اعلام‌شده میزبان جایگاه مهمی دارد. مهار انتشار قابل‌اندازه‌گیری این گاز در سیلیوری، آزمونی نزدیک و ملموس برای آنکاراست؛ کشوری که از دیگران می‌خواهد برای کاهش متان اقدام کنند.

❖ **گازی که از فضا آشکار شد**

سیلیوری، بنا بر گزارش گاردین، بزرگ‌ترین محل دفن زباله ترکیه است و روزانه حدود ۱۰ هزار تن پسماند دریافت می‌کند. مواد غذایی و دیگر پسماندهای آلی در میان توده‌های زباله تجزیه می‌شوند و متان تولید می‌کنند. تأسیسات بخشی از این گاز را جمع‌آوری می‌کند. داده‌های ماهواره‌ای نیز نشان می‌دهند مقدار زیادی از آن به جو راه می‌یابد. بوی آزاردهنده‌ای که اهالی توصیف می‌کنند، با خود متان تفاوت دارد. متان بی‌بو است و گازهای محل دفن، ترکیبی از مواد مختلف‌اند. همچنین دیده‌شدن ستون متان از فضا به معنای مشاهده مستقیم آن در یک عکس معمولی نیست. ابزارهای سنسج از دور افزایش غلظت گاز را تشخیص می‌دهند و از آن تصویر و برآورد انتشار تهیه می‌کنند. این ابزارها انتشار گازی را آشکار کرده‌اند که از پنجره دفتر تأسیسات دیده نمی‌شود.

اجتماعی را «آزاردهنده و چوب دوسرطلا» توصیف می‌کند و معتقد است: «وقتی به درخواست کمک اقوام پاسخ می‌دهیم، اگر نتیجه بدی حاصل شود، آن را از چشم ما می‌بینند و اگر خوب شود، کار خدا بوده است.» تجربه انتظار زیاد و برخورد نامناسب از سوی آشنایان برای بسیاری از پرستاران به خاطره‌ای تکراری تبدیل شده است. «علی چگنی»، پرستار شاغل در همدان با ۲۰ سال سابقه، یکی از آن‌هاست. او درباره مواجهه اخیرش با یکی از آشنایان به «پیام‌ما» می‌گوید: «یکی از اقوام پدرم دچار سوختگی ۸۰ درصد شد. از لحظه سوختگی تا فوت بیمار، تلفن من مدام زنگ می‌خورد و انتظار پیگیری‌های درمانی را از من داشتند.» این پرستار، به دلیل روحیه مراقبتی که به‌فراخور شغل در کادر درمان نهادینه شده است، تمامی کارهای درمانی بیمار دچار سوختگی ۸۰ درصد را انجام داد و نهایتاً وقتی بیمار به درمان پاسخ نداد و فوت کرد، با غضب و برخورد نامناسب آشنایان روبه‌رو شد. چگنی این وضعیت را همچون «ریختن آب سرد روی سر» توصیف می‌کند. او هنوز هم از مواجهه با اعضای خانواده متوفی امتناع می‌کند.

❖ **نه‌گفتن پرستاران به‌مثابه درک‌نکردن است**

در موردی که «مزگان»، پرستار کرمانشاهی، به «پیام‌ما» می‌گوید، خانواده از او انتظار دارد که همه مشکلات مربوط به درمان را بداند. او ادامه می‌دهد: «من یک پرستار ساده‌ام و دانش و توان مشخصی دارم. اما اطرافیان از من انتظار تفسیر گزارش سی‌تی‌اسکن و تجویز داروی مناسب دارند.» او تفاوت نگرش جامعه نسبت به پزشک و پرستار را در شکل‌گیری این انتظار همیشگی بی‌تأثیر نمی‌داند و می‌گوید: «شاخه‌های علم پزشکی تخصصی و تفکیک‌شده‌اند. اگر از متخصص قلب سؤال درباره شکستگی بپرسی، عمدتاً پاسخی دریافت نمی‌کنی و پزشک هم با اعتمادبه‌نفس کامل می‌گوید از متخصص مرتبط بپرس. مردم هم چنین مرزگذاری‌ای را از سوی پزشکان می‌پذیرند.» اما به باور این پرستار اتاق عمل، «جامعه از ما انتظار همه‌دانی و همه‌توانی دارد و اگر درخواست کمک آن‌ها را بی‌پاسخ بگذاریم، به بی‌مهری و درک‌نکردن محکوم می‌شویم».

❖ **بار نظام ارجاع بر دوش پرستاران**

«محسن» یکی از هزاران پرستار ایرانی است که مهاجرت کرده‌اند. او هم تجربه‌های مشابهی از بار مضاعف انتظار و خواسته‌های اطرافیان دارد، اما این تجربه‌ها به زمان حضورش در ایران محدود بوده و در سال‌های پس از مهاجرتش با چنین مواجهه‌ای روبه‌رو نشده است. به نظر این پرستار بخش ویژه، «وجود نظام ارجاع کارآمد در کانادا باعث شده است که نیازهای مراقبتی جامعه از کانال پزشک خانواده پیگیری شود و مردم دردمند برای یافتن بهترین درمان و متخصص به آشنا و پارتنی متوسل نشوند.» نظام ارجاع یکی از حلقه‌های مفقوده زنجیره بهداشت و درمان است. با اینکه ۲۱ سال از عمر این طرح می‌گذرد، مردم کماکان برای

دریافت خدمات درمانی و مراقبتی خود سردرگم هستند و فرد آشنا در سیستم درمان را نزدیک‌ترین راه برای رسیدن به نتیجه و سلامتی می‌دانند.

❖ **فرسودگی ارتباطی پرستاران**

وقتی از فرسودگی شغلی پرستاران صحبت می‌شود، عمده توجه‌ها به مشکلات جسمی معطوف می‌شود. اما به‌گفته «نگار احمدوند»، روان‌درمانگر تحلیلی، دامنه فرسودگی شغلی پرستاران مستقیماً روان آن‌ها را متأثر می‌کند. احمدوند در توضیح این فرسودگی به «پیام‌ما» می‌گوید: «از آن جایی که کادر درمان و به‌ویژه پرستاران در سنین پایین وارد بازار کار می‌شوند، شغل به بخشی از هویت آن‌ها تبدیل می‌شود؛ در این شرایط، وقتی هم‌پوشانی شغل و هویت صورت بگیرد، فرسودگی شغلی مستقیماً بر هویت و روان آن‌ها تأثیر می‌گذارد.» این روان‌درمانگر تحلیلی از عنوان «فرسودگی ارتباطی» برای پرستاران استفاده می‌کند و آن را تابعی از نقش آن‌ها در سیستم می‌داند.

احمدوند آموزش مرزگذاری مناسب و اخلاق حرفه‌ای در دوران دانشجویی را عاملی مهم در پیشگیری از فرسودگی شغلی می‌داند و معتقد است: «با افزایش سابقه کاری پرستاران، ما شاهد تقویت روحیه ایثارگری و مراقبتی در آن‌ها می‌شویم؛ ویژگی‌ای که باید در محیط درمانی و تخصصی برای بیمار هزینه شود. اما عمدتاً شاهد سوءاستفاده از این ویژگی پرستاران از سوی اطرافیان و نزدیکانشان هستیم.» احمدوند «مرزگذاری حرفه‌ای» از سوی پرستاران را برای متوقف‌کردن این چرخه ضروری می‌داند و ادامه می‌دهد: «متأسفانه آموزش اخلاق حرفه‌ای با تکیه بر مرزگذاری، در اولویت آموزش به دانشجویان پرستاری نیست و از ابتدای ورودشان به محل کار، صرفاً از آن‌ها می‌خواهند به‌عنوان نیروی خدماتی صرف، امور هر دردمندی را در محیط کاری و غیرکاری پیگیری کنند.»

دامنه چرخه معیوب انتظار اطرافیان و اجابت پرستاران در محیط‌های غیردرمانی، اگرچه ممکن است در کوتاه‌مدت رضایت مقطعی طرفین را به‌همراه داشته باشد، در بلندمدت اثرات دیرپایی بر بهداشت روان کادر درمان بر جای می‌گذارد. احمدوند در این رابطه توضیح می‌دهد: «پرستاران به‌مرور قادر به حفظ مرزگذاری حرفه‌ای با بیمار غریبه می‌شوند و در رابطه کاری‌شان درگیر مسائل عاطفی نمی‌شوند. اما مادامی‌که پیگیر امور درمانی اطرافیان و خانواده هستند، رابطه عاطفی بر رابطه کاری سایه می‌اندازد و چه‌سای عملکرد حرفه‌ای‌شان رها می‌مخل شود.» در این شرایط، تلاقی رابطه عاطفی با رابطه کاری صرفاً به اختلال عملکرد حرفه‌ای کادر درمان محدود نمی‌شود. به‌گفته احمدوند، خشم فروخورده، عصبانیت، احساس گناه، عذاب وجدان و خستگی مزمن بر روان آن‌ها سنگینی می‌کند و خروچی چنین رویه‌ای می‌تواند به فرسودگی، افسردگی و حتی خودکشی در کادر درمان منجر شود.

نشت‌های بزرگ را بیشتر می‌کند. به گزارش گاردین، ترکیه هنوز به پیمان جهانی متان نپیوسته است. این پیمان با مشارکت ۱۵۹ کشور و کمیسیون اروپا، کاهش جمعی انتشار متان ناشی از فعالیت انسانی را به میزان دست‌کم ۳۰ درصد نسبت به سطح سال ۲۰۲۰ تا سال ۲۰۴۰ دنبال می‌کند. هدف پیمان جمعی است و به معنای تعهد یکسان و الزام‌آور هر کشور برای کاهش دقیقاً ۳۰ درصدی نشت نیست. ترکیه در حالی متان را در اولویت COP۳۱ قرار داده که در این پیمان حضور ندارد؛ فاصله‌ای میان موضع دیپلماتیک این کشور و پذیرش تعهد عملی برای کاهش انتشار

❖ **تولید انرژی و ادامه نشت متان**

در سیلیوری، سامانه جمع‌آوری گاز وجود دارد. «فاتح آرسلان»، از شرکت «ایستاج» وابسته به شهرداری کلان‌شهر استانبول، به گاردین گفته است تأسیسات ساعتی ۵ هزار مترمکعب متان استخراج می‌کند و آن را برای تولید انرژی می‌سوزاند. از نگاه او، خروج متان به جو، اتلاف سوخت نیز هست.

برای ارزیابی کارایی این سامانه باید سهم گاز جمع‌آوری‌شده از کل گاز تولیدی، بخش‌های خارج از پوشش و شیوه بررسی عملکرد تجهیزات مشخص شود. «تیا اسکارپلی»، مسئول بخش پسماند در کرین میر، در توضیح عمومی علت نشت‌ها بر طراحی سامانه، بازده و مدیریت روزانه تأکید کرده است. نگهداری ضعیف، خاموش‌ماندن مشعل گاز اضافی یا رهاسازی بخشی از گاز می‌تواند کارایی جمع‌آوری را کاهش دهد. گزارش، علت قطعی نشت سیلیوری را تعیین نکرده است. آرسلان ابتدا انتشار را به بخش‌هایی نسبت داده که پس از تخلیه پسماند، هنوز با خاک رس پوشانده نشده‌اند. او ضرورت بهبود را پذیرفته و پوشاندن سریع سطوح باز و جمع‌آوری گاز را اولویت دانسته است. این توضیح مسیر بررسی را مشخص می‌کند. برای اثبات موفقیت اقدامات نیز باید پس از اصلاح، میزان انتشار دوباره اندازه‌گیری شود.

مسئولان تأسیسات همچنین وضعیت امروز را با گذشته مقایسه کرده‌اند؛ زمانی که در دهه ۱۹۹۰ خیابان‌ها از گاز انباشته بود و انفجار متان در یک محل دفن در سال ۳۹،۱۹۹۳ کشته بر جا گذاشت. بهبود نسبت به آن گذشته اهمیت دارد. ارزیابی اقلیمی امروز نیز به میزان گاز رهاشده و امکان کاهش آن وابسته است؛ به‌ویژه برای میزبان نشست‌ی که از چالش اقدام سریع می‌خواهد.

❖ **فاصله میان پایش و پاسخ‌گویی**

طبق گزارش گاردین، گزارش رسمی انتشار گازهای گلخانه‌ای ترکیه به سازمان ملل نیز رهاسازی کنترل‌نشده متان از محل‌های دفن را از عوامل مهم انتشار بخش پسماند می‌داند. این روزنامه همچنین می‌گوید مقررات پایشی مصوب اوت گذشته، تنها دی‌اکسید کربن را پوشش می‌دهد و تأسیسات استفاده‌کننده از زیست‌توده،

دیدگاه

نان را از سفره روستاییان دریغ نکنید

تثبیت جمعیت در روستاها، پیشگیری از مهاجرت و حمایت از معیشت مولدان امنیت غذایی، از کلیدی‌ترین محورهای سیاست‌های کلی نظام و اسناد بالادستی کشور است. باین‌حال، گاه رویکردهای تک‌بعدی و تصمیمات ستادی در پایتخت، تمام‌این راهبردها را در عمل با چالش‌های جدی مواجه می‌کند. تصمیماتی خلق‌الساعه و پشت‌درهای بسته که نه‌تنهابویی ازحمایت‌ندارد، بلکه‌مستقیماًسفره و معیشت اولیه این مردم زحمت‌کش را نشانه می‌رود. اقدام اخیر شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران و دستگاه‌های متولی توزیع آرد در رصد ترانکشن‌های خرید نان نانواپیی‌ها و قطع ناگهانی و بدون احتیاط قبلی سهمیه آرد خانگی روستاییان، نمونه‌ای باز از حکمرانی مکانیکی داده‌ها بدون در نظر گرفتن واقعیات زیست‌بوم جامعه هدف است.

ماجرای این قرار است که شرکت مادر تخصصی بازرگانی ایران وادارات‌غله، با تکیه بر سامانه‌های پایش هوشمند، از جمله داده‌های ترانکشن‌های کارت‌خوان‌های نانواپیی، سهمیه ماهانه آرد خانه‌پز آن دسته از خانوارها و سرپرستان روستایی را که در برهه‌هایی اقدام به خرید نان از نانواپیی‌ها کرده‌اند، به‌صورت خودکار تعلیق یا قطع کرده‌اند. منطق پشت پرده این تصمیم در نگاه طراحان احتمالاً این بوده که دریافت هم‌زمان آرد خانگی و خرید نان از نانواپیی، نوعی انحراف در پیرانه آرد و نان تلقی می‌شود. اما پرسش اساسی این‌جاست: آیا زیست اجتماعی و عرفی روستا با چنین فرمول‌های مکانیکی و صفروبکی‌همنخوانی دارد؟

بزرگ‌ترین خطای تصمیم‌گیران، نادیده گرفتن بدیهیات زندگی روزمره روستاییان است. آیا تصمیم‌گیران فراموش کرده‌اند که روستاییان نیز مانند هر شهروند دیگری به مسافرت، بیمارستان، کاراداری در شهرها، سفرهای زیارتی و دیدار اقوام می‌روند؛ آیا فرد روستایی اگر در مسیر سفر یا در شهر مجبور برای وعده غذایی خود چند قرص نان تهیه کند، به این معناست که دیگر نیازی به سهمیه آرد خانگی ندارد؟!

روستا قلب پیوندهای خانوادگی است. در تعطیلات و فصول مختلف، جمعیت روستا با بازگشت فرزندان شاغل، دانشجو یا سایر خویشاوندان، به چند برابر افزایش می‌یابد؛ وضعیتی که تنور خانگی پاسخگوی آن نیست و لاجرم خرید نان تکمیلی از نزدیک‌ترین خبازی را ایجاب می‌کند. تنبیه یک خانواده به‌خاطر این اقتضائات عرفی، نشانه بی‌اطلاعی طراحان از رفتار اجتماعی روستاییان است.

حتی اگر فرض بر درستی تفکیک صددرصدی میان دریافت‌کننده آرد و خریدار نان باشد، اقدام بدون اطلاع‌رسانی قبلی، پیامک اخطار یا تبیین چارچوب‌های این سامانه، نقض آشکار حقوق شهروندی و قاعده بنیادین «قبح عقاب بلا بیان» است؛ قاعده‌ای که مطابق آن، تنبیه برای تکلیفی که ابلاغ و اعلام نشده‌اند، از نظر عقل زشت و ناپسند است. چگونه می‌توان قانونی نانوشته یا محرمانه را ملاک دآوری قرار داد، بدون آن‌که سقف مجاز، موارد استثنا، روند ثبت اعتراض و سازوکار اجرایی آن به‌صورت شفاف برای جامعه روستایی و حتی دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی تبیین شده باشد؟ آیا شایسته است قشر زحمت‌کش روستا برای احقاق حق اولیه نان، گرفتار دالان‌های اداری و پلانکلیفی شود؟

طراحان و متولیان امر نباید در مدیریت و ساماندنی آرد دچار خطای محاسباتی شوند و باور کنند که راه جلوگیری از انحراف توزیع آرد، قطع سهمیه روستاییان است. طرح‌های هوشمندسازی باید منافع فساد شبکه‌کلان، قاچاق بازرگانی‌یافته، احتکار و انحرافات کاذب را مسدود کنند، نه آن‌که بار صرفه‌جویی و تراز کردن اعداد و ارقام را بر دوش چند کیلوگرم سهمیه آرد ماهانه یک خانوار محروم روستایی ببندازند. اینکه متولیان برای اصلاح ترازنامه‌های خود آسان‌ترین حلقه، یعنی روستانشینان محروم، را نشانه بروند، پاک کردن صورت‌مسئله است. بستن سهمیه آرد روستایی نه‌تنها کمکی به اصلاح ساختار توزیع آرد نمی‌کند، بلکه آدریس غلطی است که تنها هزینه‌های اجتماعی و نارضایتی عمومی را به دنبال دارد.

انتظار جدی از وزیر جهاد کشاورزی، مدیرعامل شرکت بازرگانی دولتی ایران و کارگروه ملی آرد و نان این است که بی‌درنگ دستور توقف این شیوه ناصواب غریبالگزی را صادر کنند. هوشمندسازی سامانه زمانی کارآمد و عادلانه است که ملک‌های تصمیم‌گیری شفاف، منطق بر واقعیات زندگی روستایی و با در نظر گرفتن متغیرهایی چون مسافرت، هممان‌پذیری، بیماری و موارد اضطراری دیگر باشد.

کوتاه سخن: نان؛ ابتدایی‌ترین خط قرمز معیشت است. تا دیر نشده، این رویه مکانیکی را اصلاح کنید و سهمیه آرد قطع‌شده روستاییان را به سفره‌هایشان بازگردانید.

- پيام ما

«پيام ما» هم‌زمان با روز جهانی غذا، پيامدهای گسترش پرورش گونه‌ای غيروومی

بر تنوع زیستی ایران را بررسی می‌کند

مرگ تنوع زیستی با تیلاپیا

استادان دانشگاه درباره پیامدهای احتمالی گسترش تیلاپا در آب‌های داخلی ایران

و آسیب به تنوع زیستی و سلامت منابع آبی هشدار می‌دهند؛ در مقابل

موافقان توسعه این گونه بر افزایش تولید و تأمین امنیت غذایی تأکید دارند

استادان دانشگاه از شمال و جنوب ایران داوطلبانه و با هزینه شخصی خود را به جلسه مرکز تحقیقات جهاد کشاورزی رساندند تا با تصمیمی مخالفت کنند که به باور آنها می‌تواند تبعات جبران‌ناپذیری برای تنوع زیستی ایران داشته باشد. آنها در این جلسه بارها هشدار دادند که توسعه پرورش «تیلاپیا» می‌تواند اکوسیستم‌های آبی را تغییر دهد. این نخستین بار نیست که متخصصان درباره پیامدهای حضور این گونه مهاجم در طبیعت ایران هشدار می‌دهند. از اواخر دهه ۸۰، پرونده توسعه پرورش تیلاپیا بارها مطرح و در مقاطعی متوقف یا محدود شده است، اما هر بار با تغییر دولت و مدیران به میز تصمیم‌گیری بازگشته است.

ا فاطمه باباخانی ا

روزنامه‌نگارا

«سید حامد موسوی ثابت»، استاد دانشگاه گیلان، احساس تکلیف می‌کرت تا برای حفظ تنوع زیستی ایران جلوی توسعه پرورش تیلاپیا را بگیرد. او وقتی مطلع شد

و علوم دریایی معتقدند تیلاپیا در صورت ورود به محیط‌های طبیعی می‌تواند فراتر از یک ماهی مهاجم، ساختار اکوسیستم‌های آبی را تغییر دهد. «تجربه سایر کشورها نشان می‌دهد تیلاپیا نه‌تنها باعث از بین رفتن ماهی‌های بومی می‌شود، بلکه جلبک‌ها و گیاهان را هم تغییر می‌دهد.» موسوی با همکاری دیگر پژوهشگران ۲۷ گونه جدید را شناسایی کرده است. به گفته خودش، صرف یک عمر برای شناسایی این ماهی‌ها باعث شده به تنوع زیستی ایران احساس تعلق کنند. او تیلاپیا را گونه‌ای بسیار مهاجم می‌داند و معتقد است گسترش آن می‌تواند بخش‌هایی از تنوع زیستی آب‌های داخلی را تحت‌تأثیر قرار دهد. موسوی می‌گوید: «این زنگ خطر بزرگی برای منابع آبی ما محسوب می‌شود. اگر این گونه وارد محدوده آب شیرین ما، به‌ویژه پشت سد‌ها، شود، شاهد فاجعه خواهیم بود. همین الان هم نمونه‌هایی در پشت سدی در هرمزگان دیده شده است. اگر جمعیت این ماهی زیاد شود، آن‌وقت سلامت آب شرب به خطر می‌افتد و حتی جدا از بحث تنوع زیستی، شاهد مباحثی در موضوع امنیت ملی خواهیم بود.»

حدود ۱۲ سال قبل، موسوی در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر درباره پیامدهای پرورش تیلاپیا در ایران صحبت کرد. بیش از یک دهه بعد، او ناچار است همان مباحث را تکرار کند. «آن سال گفتم که رویکرد سازمان شیلات درباره توسعه تیلاپیا برای کشور خطرآفرین است. متأسفانه دست‌هایی پشت پرده است که همچنان می‌خواهند پرورش این گونه را در ایران توسعه دهند. اینکه بحث نفوذ است یا جهل را نمی‌دانم، اما ول‌کن این ماجرا نیستند.»

به گفته موسوی، در دو دهه اخیر و در دولت‌های مختلف، این موضوع چندین بار مطرح و در نهایت متوقف شده است، اما با تغییر دولت و مدیران بار دیگر به میز تصمیم‌گیری برمی‌گردد. «ما از آنها خواستیم تضمین کنند این گونه وارد آب شیرین نمی‌شود، اما از این کار طفره رفتند و مدام بحث افزایش تولید را مطرح کردند.»

حرف موسوی این است که چرا افزایش تولید باید فقط درباره تیلاپیا اتفاق بیفتد. چرا شیلات سراغ سایر گونه‌های گرمابی و سردآبی، خاویاری، میگو و حتی جلبک‌های دریایی نمی‌رود و فقط روی این گونه بسیار مهاجم دست گذاشته است؟ «چرا درباره ماهی‌های بومی کشورمان کاری نمی‌کنند؟ چرا درباره ماهی خاویاری که صنعت اول ایران، پیش از رونق صنعت نفت، در بحث صادرات بوده، اقدامی انجام نمی‌دهند؟ این شک‌برانگیز است که سازمان شیلات، با وجود مخالفت همه متخصصان، تنها خواستار گسترش تیلاپیا در کشور است.»

اشاره این استاد داشگاه به مخالفت همه متخصصان، به نامهای برمی‌گردد که دی‌ماه ۱۴۰۰ حدود ۱۵۰ استاد دانشگاه در رشته‌های شیلات، محیط‌زیست و علوم دریایی از ۴۰ دانشگاه کشور خطاب به رئیس‌جمهور

نوشتند و مخالفتشان را با سیاست‌های سازمان شیلات درباره این گونه غیروبومی اعلام کردند. «آن سال به دستور رئیس‌جمهور جلوی توسعه پرورش تیلاپیا گرفته شد، اما به‌محض تغییر دولت، دوباره این پرونده باز شد و در کمیسیون‌های غیرتخصصی با توجیه

امنیت غذایی در سطح کلان مطرح شده است.»

به گفته موسوی، در این جلسات که با حضور معاون اول رئیس‌جمهور برگزار شده، تیلاپیا را مانند جواهری جلوه داده‌اند که محیط‌زیستی‌ها جلوی توسعه پرورش آن را گرفته‌اند. «ما از طرف انجمن ماهی‌شناسی نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور نوشتم. ایشان نیز در پاسخ از متولیان خواستند بررسی کنند که چرا با وجود مخالفت محیط‌زیست و متخصصان، برانجام این کار اصرار می‌شود.» این استاد دانشگاه تأکید می‌کند که در دو دهه اخیر او و بسیاری از متخصصان پای حفاظت از تنوع زیستی ایران ایستاده‌اند و خواهند ایستاد. «ما در حد توان تخصصی خودمان کار می‌کنیم، اما متأسفانه با خیانت‌ها و جهالت‌هایی مواجهیم که خواهان توسعه پرورش تیلاپیا در کشور هستند.»

❗ چرا شیلات روی گونه‌های بومی کار نمی‌کند؟

«صابر وطن‌دوست»، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد بابل، به سندی اشاره می‌کند که به گفته او در سال ۱۳۸۹ درباره چشم‌انداز ۱۴۰۴ تدوین شده بود. او می‌گوید در این سند اشاره‌ای به پرورش تیلاپیا نشده است. به گفته وطن‌دوست، یکی از حاضران در جلسه اخیر مدعی بوده که از سال ۱۳۸۷ پیگیر ورود و توسعه پرورش تیلاپیا در کشور بوده است. وطن‌دوست با اشاره به سابقه این فرد در تدوین سند می‌گوید: «اگر توسعه تیلاپیا از آن زمان یک هدف راهبردی بوده، چرا در سندی که دو سال بعد تدوین شده، اشاره‌ای به آن نشده است؟»

او یکی دیگر از نگرانی‌های خود را پیامدهای مرگ‌ومیر گسترده تیلاپیا در منابع آب شرب می‌داند. وطن‌دوست برای توضیح این نگرانی، سناریویی فرضی را درباره سدهای لار و لتیان مطرح می‌کند و می‌گوید: «تیلاپیا نیل در دهامای پایین، حدود ۷ تا ۱۰ درجه سانتی‌گراد، با خطر مرگ‌ومیر بالا مواجه می‌شود. فرض کنید تیلاپیا در این دو سد حضور داشته باشد و در زمستان دچار مرگ‌ومیر شود. آن‌وقت ما با یکی از بزرگ‌ترین مشکلات امنیتی برای تهران مواجه خواهیم شد، زیرا آب شرب شهر دیگر قابل استفاده مردم نخواهد بود. من نمی‌دانم کسانی که نسخه پرورش تیلاپیا را تجویز می‌کنند، آیا واقعاً پیچیدگی مسئله را درک نمی‌کنند یا نمی‌خواهند آن را در نظر بگیرند؟»

یکی از مهم‌ترین استدلال‌های موافقان این گونه به مسئله امنیت غذایی مربوط می‌شود. وطن‌دوست چنین توجیهی را نادرست می‌داند. به گفته او، چه کسی تأمین امنیت غذایی را به عهده سازمان شیلات گذاشته است که بخواهد آن را به هر طریقی انجام دهد؟ او می‌افزاید: «مسلم است که ما باید از

استفاده‌کنندگان از این وسایل را ۱۱۶ نفر معادل ۸۰،۵

درصد، گزارش می‌کنند؛ یعنی بخشی از ماهیگیران از وسایل برقی استفاده می‌کنند، اما همه آن‌ها استفاده انحصاری از این روش ندارند.

ماهگیری برقی در ایران غیرقانونی است. باین‌حال، پژوهشگران معتقدند افزایش استفاده از آن می‌تواند نشانه‌ای از فشار اقتصادی و کاهش کارایی روش‌های سنتی باشد.

نویسندگان می‌گویند این تغییر تنها ابزار صید نیست. برای جوامعی که نسل‌ها با قایق، تور و تالاب زندگی کرده‌اند، تغییرروش ماهیگیری می‌تواند به معنای تغییر بخشی از فرهنگ و سبک زندگی آن‌ها باشد. در زمان انجام پژوهش، تنها ۱۲ نفر معادل ۸،۳ درصد شرکت‌کنندگان، همچنان با قایق‌های پارویی و تورهای سنتی ماهیگیری می‌کردند. میانگین سن این گروه نزدیک به ۵۰ سال بود. پژوهشگران این وضعیت را نشانه‌ای از شکندگی تداوم فرهنگی ماهیگیری سنتی در تالاب می‌دانند.

❗ وقتی ماهی کم‌ارزش جای ماهی باارزش را می‌گیرد

یکی دیگر از یافته‌های مهم مقاله به ارزش اقتصادی تیلاپیا مربوط است. ۶۸،۷ درصد ماهیگیران تیلاپیا را ارزان‌ترین و کم‌کیفیت‌ترین ماهی صیدشده در تالاب می‌دانستند. در مقابل، همه شرکت‌کنندگان دو گونه «بنی» و «باریل زردباله» را از باارزش‌ترین و باکیفیت‌ترین ماهی‌های تالاب معرفی کردند.

بر اساس قیمت‌هایی که پژوهشگران از ماهیگیران دریافت کردند، هر کیلوگرم ماهی بنی به‌طور متوسط ۶،۱ دلار قیمت داشت، درحالی‌که قیمت تیلاپیا حدود ۰،۲۴ دلار برای هر کیلوگرم بود. به این ترتیب، ارزش بازار بنی حدود ۲۵ برابر تیلاپیا گزارش شد. پژوهشگران بر همین اساس استدلال می‌کنند که در هورالعظیم، تیلاپیا برای ماهیگیران الزاماً فرصت اقتصادی جدیدی ایجاد نکرده، بلکه جای گونه‌های بومی با ارزش اقتصادی بالاتر را گرفته است.

❗ خروج ماهیگیران از تالاب

تغییر در ترکیب صید در این پژوهش با تغییر در زندگی شغلی ماهیگیران نیز همراه شده است. از میان ۱۴۴ نفر ۱۲۱ نفر معادل ۹۷،۹ درصد، پیش از این به‌طور تمام‌وقت ماهیگیری می‌کردند. تنها دو نفر در کنار ماهیگیری به کشاورزی مشغول بودند و یک نفر نیز در کنار ماهیگیری حصیربافی می‌کرد.

اما پس از گسترش تیلاپیا، ۴۴ ماهیگیر، معادل ۳۰،۵ درصد، شغل خود را از دست داده و بیکار شده بودند. ۷۱ نفر، معادل ۴۹،۳ درصد، نیز به مشاغلی خارج از تالاب روی آورده بودند. کسانی که همچنان ماهیگیری می‌کردند، معمولاً فقط یک یا دو روز در هفته به این کار ادامه می‌دادند. بخشی از این افراد به‌دلیل وابستگی فرهنگی به سنت‌های تالابی همچنان ماهیگیری می‌کردند.

تقریباً همه ماهیگیران، یعنی ۹۹،۳ درصد، از شرایط فعلی ماهیگیری ناراضی بودند و از حذف تیلاپیا از تالاب حمایت کردند. ۷۳،۶ درصد نیز گفته بودند که خودشان برای

استفاده‌کنندگان از این وسایل را ۱۱۶ نفر معادل ۸۰،۵

درصد، گزارش می‌کنند؛ یعنی بخشی از ماهیگیران از وسایل برقی استفاده می‌کنند، اما همه آن‌ها استفاده انحصاری از این روش ندارند. ماهگیری برقی در ایران غیرقانونی است. باین‌حال، پژوهشگران معتقدند افزایش استفاده از آن می‌تواند نشانه‌ای از فشار اقتصادی و کاهش کارایی روش‌های سنتی باشد. ستنی باشد. پژوهشگران معتقدند افزایش استفاده از آن می‌تواند نشانه‌ای از فشار اقتصادی و کاهش کارایی روش‌های سنتی باشد. ستنی باشد. پژوهشگران معتقدند افزایش استفاده از آن می‌تواند نشانه‌ای از فشار اقتصادی و کاهش کارایی روش‌های سنتی باشد.

❗ امنیت غذایی؛ برای چه کسی؟

پژوهشگران در بحث مقاله به یک تناقض مهم اشاره می‌کنند. تیلاپیا در بسیاری از نقاط جهان به‌عنوان ماهی ارزان و منبع پروتئین معرفی شده و توسعه‌آزبی‌پروری آن با اهداف اقتصادی و غذایی دنبال شده است. اما تجربه ثبت‌شده در هورالعظیم تصویری متفاوت نشان می‌دهد.

در این تالاب، ماهیگیران می‌گویند گونه‌ای که بخش بزرگی از صید آن‌ها را تشکیل می‌دهد، ارزش اقتصادی بسیار پایین‌تری از ماهی‌های بومی دارد. از سوی دیگر، گسترش این را کاهش درآمد، تغییر شغل و کنار گذاشتن بخشی از شیوه‌های سنتی ماهیگیری همراه شده است. نویسندگان البته تأکید می‌کنند که نمی‌توان نتیجه مطالعه آن‌ها را به همه مناطق و همه شرایط تعمیم داد. پیامد گونه‌های مهاجم به شرایط هر اکوسیستم بستگی دارد. آن‌ها حتی به مناطقی اشاره می‌کنند که ماهیگیران برخی گونه‌های غیروبومی را پذیرفته‌اند و از آن‌ها استقبال می‌کنند. بنابراین، به گفته نویسندگان، مسئله اصلی بررسی شرایط هر منطقه پیش از ورود و گسترش گونه است.

❗ یک هشدار برای توسعه آبی‌پروری

نویسندگان در پایان مقاله به مسئله‌ای گسترده‌تر می‌پردازند: با گسترش آبی‌پروری تیلاپیا در جهان، خطر ورود این ماهی از مزارع به زیستگاه‌های طبیعی نیز افزایش می‌یابد. آن‌ها به مواردی در آسیا و آمریکای جنوبی اشاره می‌کنند که فرار ماهی از تأسیسات آبی‌پروری با احتمال چنین رخدادی ثبت شده است.

باین‌حال، خود پژوهشگران تأکید می‌کنند که مطالعه آن‌ها پایش مستقیم جمعیت تیلاپیا یا ماهیان بومی هورالعظیم نبوده است. آن‌ها کاهش ماهی‌های بومی را بر اساس گزارش ماهیگیران ثبت کرده‌اند و معتقدند برای شنسج دقیق اثر اکولوژیک تیلاپیا باید مطالعه مستقل

پتانسیل‌های کشور خودمان استفاده کنیم. چرا شیلات روی گونه‌های بومی کار نمی‌کند؟» این استاد دانشگاه با اشاره به جشن ۵۰سالگی پس از یک سده فعالیت و سابقه هنوز نمی‌تواند یک گونه بومی ایران را وارد چرخه پرورش یا حتی صادرات کند؟ چرا باید به‌دنبال وارد کردن گونه‌های غیروبومی باشد؟ مسلم است که باید امنیت غذایی داشته باشیم، اما آیا تیلاپیا می‌تواند امنیت غذایی ما را تأمین کند؟ من شک دارم.»

❗ ارزیابی ریسک پرورش تیلاپیا چقدر است؟

«داریوش مقدس» از متخصصانی بود که از ساری به جلسه مرکز تحقیقات شیلات آمد تا درباره پیامدهای ورود تیلاپیا به زیستگاه‌های ایران و نتایج ارزیابی ریسک این گونه هشدار دهد. به گفته او، در این جلسه درباره تیلاپیای نیل و هیبریدهای آن صحبت شد. «موافقان پرورش تیلاپیا، رشد سریع، توان بالای تولیدمثل و امکان تولید پروتئین در حجم بالا را از مزیت‌های این ماهی عنوان می‌کردند.»

مقدس در این جلسه بحث خود را بر ارزیابی ریسک تهاجمی گونه‌های غیروبومی متمرکز کرد. این روش برای بررسی پیامدهای احتمالی ورود گونه‌هایی به کار می‌رود که پیش‌تر در یک منطقه حضور نداشته‌اند. او می‌گوید: «در این ارزیابی بررسی می‌شود که یک گونه تا چه اندازه احتمال دارد در محیط جدید مستقر و به گونه‌ای مهاجم تبدیل شود و چه پیامدهایی می‌تواند برای گونه‌های بومی و اکوسیستم داشته باشد. آثار احتمالی آن بر اقتصاد و معیشت جوامعی که از منابع آبی، تالاب‌ها و آب‌بندان‌ها استفاده می‌کنند نیز در این ارزیابی مورد توجه قرار می‌گیرد.»

به گفته مقدس، ارزیابی انجام‌شده درباره تیلاپیا نشان داده است که این گونه پتانسیل بالایی برای مهاجم شدن در آب‌های داخلی ایران دارد. او می‌گوید: «تنوع زیستی هویت ماست و همین موضوع قشر متخصصان و دانشگاهیان را نگران کرده و باعث شد ما از راه دور به آن جلسه برویم و در این باره هشدار دهیم.»

به گفته مقدس، برخی کشورها با انگیزه درآمدزایی سراغ تیلاپیا رفتند، اما به‌مرور پیامدها و خسارت‌های اقتصادی، اجتماعی و اکولوژیک آن مشخص شد. او می‌افزاید: «کشورهایی مانند استرالیا در گذشته تیلاپیا پرورش می‌دادند، اما در حال حاضر با وضع قانون، ورود و جابه‌جایی این گونه را ممنوع کرده‌اند. این روزها دوباره پرونده تیلاپیا روی میز تصمیم‌گیری است؛ پرونده‌ای که مخالفتش می‌گویند هزینه‌های احتمالی گسترش یک گونه غیروبومی می‌تواند بسیار بیشتر از منافع آن در تأمین غذا باشد. پرسش اصلی این است که آیا افزایش تولید تیلاپیا ارزش پذیرفتن چنین ریسکی برای اکوسیستم‌های آبی ایران را دارد؟ آیا کسانی که به‌دنبال توسعه پرورش این گونه هستند تضمین می‌کنند که تنوع زیستی ایران و معیشت مردم به مخاطره نمی‌افتد؟

جمعیتی وبوم‌شناختی انجام شود.

اهمیت این پژوهش برای ایران اما فقط به تیلاپیا محدود نمی‌شود. مطالعه نشان می‌دهد ورود یک گونه غیروبومی به یک تالاب می‌تواند پیامدهایی فراتر از تغییر ترکیب ماهی‌ها داشته باشد. اگر گونه جدید در محیط مستقر شود، ممکن است ارزش اقتصادی صید تغییر کند، روش‌های سنتی ماهیگیری کنار گذاشته شوند، بخشی از ماهیگیران شغل خود را از دست بدهند و فشار اقتصادی افراد را به سمت روش‌های پرختر یا غیرقانونی سوق دهد.

در هورالعظیم، پژوهشگران از مجموعه‌ای از تغییرات به‌هم‌پیوسته سخن می‌گویند: غالب‌شدن تیلاپیا در صید، کاهش سهم گونه‌های بومی، پایین‌بودن ارزش اقتصادی تیلاپیا، تغییر ابزار ماهیگیری، خروج ماهیگیران از این شغل و تضعیف شیوه‌های سنتی زندگی.

به همین دلیل، نتیجه‌گیری مقاله تنها بر حفاظت از ماهی‌های بومی متمرکز نیست. نویسندگان معتقدند مدیریت گونه‌های مهاجم در تالاب‌ها باید هم‌زمان سه بُعد را در نظر بگیرد: محیط‌زیست، اقتصاد و فرهنگ. هورالعظیم در این مطالعه نمونه مشخصی از پیامدهای حضور تیلاپیاست؛ نمونه‌ای که نشان می‌دهد وقتی یک گونه غیروبومی در یک اکوسیستم آبی مستقر می‌شود، مسئله فقط این نیست که چه ماهی‌ای در تور ماهیگیر می‌افتد. مسئله می‌تواند این باشد که چه کسی از ماهیگیری درآمد دارد، چه ماهی‌ای ارزش اقتصادی خود را از دست می‌دهد، چه روشی برای صید باقی می‌ماند و در نهایت، چه بخشی از رابطه چند هزار ساله یک‌جامعه با تالاب تغییر می‌کند.

در شرایطی که توسعه آبی‌پروری تیلاپیا بار دیگر در ایران مطرح شده، تجربه ثبت‌شده در هورالعظیم دست‌کم پرسشی را جدی‌تر می‌کند: اگر هدف از توسعه یک گونه غیروبومی افزایش تولید و تأمین غذاست، هزینه‌های احتمالی آن برای اکوسیستم‌ها و جوامعی که همین حالا از منابع طبیعی استفاده می‌کنند، چگونه باید در محاسبه نهایی وارد شود؟

هم‌زمان با عقب‌ماندگی کشورها از اهداف تنوع زیستی ۲۰۳۰

ایران خواستار جبران خسارت‌های محیط‌زیستی جنگ شد

طبیعت در انتظار عدالت

پزشکیان: حفاظت از تنوع زیستی بدون تأمین منابع مالی کافی

در حد مذاکره و قطعنامه باقی می‌ماند

خبرگزاری فارس

ایپیم ما در آستانه برگزاری هفدهمین نشست اعضای کنوانسیون تنوع زیستی، **مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری، خواستار تقویت سازوکارهای بین‌المللی تأمین منابع مالی، ارزیابی خسارت‌های محیط‌زیستی جنگ و احیای اکوسیستم‌های آسیب‌دیده** شد. این مطالبه در شرایطی مطرح می‌شود که **ارزیابی‌های پیش از نشست نشان می‌دهد جهان از دستیابی به اهداف سال ۲۰۳۰، ازجمله حفاظت از ۳۰ درصد خشکی‌ها و دریاها، عقب است و تأمین منابع مالی همچنان یکی از موانع اصلی اجرای تعهدات جهانی به شمار می‌رود.**

هفدهمین نشست اعضای کنوانسیون تنوع زیستی (COP۱۷) از ۱۹ تا ۳۰ اکتبر در ایروان، پایتخت ارمنستان، برگزار می‌شود. قرار است کشورها در این نشست بررسی کنند که در چهار سال گذشته چقدر به تعهدهایشان برای دستیابی به اهداف تنوع زیستی عمل کرده‌اند. این تعهدها در سال

اقدامات، دستیابی به این اهداف بعید است.
۳ اکوساید محکوم است

«مسعود پزشکیان»، رئیس‌جمهوری، روز جمعه ۲۴ مهر ۱۴۰۵، در نشست سران «رهبران برای طبیعت» در ایروان، جنگ را عامل مستقیم نابودی طبیعت دانست و گفت آسیب‌های جنگ به زیرساخت‌های انسانی و اقتصادی محدود نمی‌شود. او گفت: «جنگ تنها انسان‌ها و زیرساخت‌های اقتصادی را هدف قرار نمی‌دهد. جنگ به طبیعت نیز آسیب می‌زند، جنگل‌ها را می‌سوزاند، تالاب‌ها را تخریب می‌کند، خاک را آلوده می‌سازد، منابع آب را تهدید می‌کند، زیستگاه‌ها را از میان می‌برد، گونه‌های جانوری را آواره می‌کند و مواد شیمیایی و فلزات سنگین را وارد چرخه‌های طبیعی می‌کند. امروز دیگر جامعه بین‌المللی به‌خوبی می‌داند که تخریب محیط‌زیست در مخاصمات مسلحانه، مستقیماً با امنیت و رفاه نسل‌های آینده ارتباط دارد.»

پزشکیان با اشاره به اولویت‌هایی مانند حفاظت از گونه‌های در معرض تهدید، افزایش مناطق حفاظت‌شده و پایش حیات‌وحش گفت آسیب‌های ناشی از جنگ را نمی‌توان از تلاش‌های حفاظت از طبیعت جدا دانست. او حملات نظامی آمریکا و اسرائیل به زیرساخت‌های صنعتی و انرژی ایران را از عوامل آسیب به محیط‌زیست برشمرد و به پیامدهایی مانند آتش‌سوزی، انتشار آلاینده‌ها و آلودگی آب و خاک اشاره کرد.

پزشکیان همچنین بر فرامرزی‌بودن خسارت‌های محیط‌زیستی جنگ تأکید کرد و با اشاره به اینکه گسترش آلودگی‌های آب، خاک و هوا در پشت مرزها متوقف نمی‌شود، عنوان کرد: «آسیب‌های ناشی از جنگ نیز، مسائلی با ماهیت جهانی هستند و به راه‌حل‌های بین‌المللی نیاز دارند.»

پزشکیان با این گفته‌ها، آنچه را به‌واسطه جنگ رخ داده «اکوساید یا طبیعت‌کشی» خواند و خواستار محکومیت آن شد: «از جامعه بین‌المللی انتظار می‌رود برای حفاظت از میراث طبیعی و تنوع زیستی، سازوکارهای مؤثر شفاف و قابل اجرا ایجاد کند. هیچ کشوری نباید در زمان جنگ، طبیعت را قربانی خاموش و بی‌دفاع بداند.»

۳ ضرورت جبران خسارت جنگ

رئیس‌جمهوری در ادامه از دشواری‌های رسیدن به اهداف توسعه‌یادپایدار در شرایط امروز سخن گفت: «باید واقع‌بین و منصف بود. کشوری که هم‌زمان با فشارهای ناشی از تغییر اقلیم، خشکسالی، کمبود آب، بیابان‌زایی و کاهش منابع طبیعی، از یک سو آثار تحریم‌های اقتصادی و محدودیت دسترسی به فناوری و منابع مالی از سوی دیگر مواجه است و در دو سال پی‌درپی، هدف جنگ‌های جایب‌ت‌کارانه با استفاده گسترده از سلاح‌های مخرب، ممنوعه و در موارد زیاد از هدف عمدی تخریب محیط‌زیست، مانند حملات به مخازن سوخت در پایتخت بوده است، برای اجرای

پس از لکه‌های نفتی، چه بر سر قشم آمد؟

آلودگی را اثبات نمی‌کند.

۳ اختلاف در گستره آلودگی نفتی

یکی از مهم‌ترین ابعاد این رخداد، تفاوت چشمگیر میان اعداد منتشرشده درباره گستره آلودگی است. در گزارش‌های رسانه‌ای به نقل از مقام‌های محیط‌زیستی، این تأثیر آلودگی بر حدود ۳۲ هزار مترمربع از ساحل و حدود ۹۰ هزار مترمربع از آب‌های ساحلی سخن گفته شد؛ اما در مقابل، پژوهشی که مؤسسه آب، محیط‌زیست و سلامت دانشگاه ملل متحد در اوت ۲۰۲۶ منتشر کرد، با بررسی تصاویر ماهواره‌ای ثبت‌شده در ۱۰ اوت، گستره لکه نفتی در آب‌های قشم و هنگام را حدود ۱۰۰ کیلومترمربع برآورد کرد. البته این ارقام را نمی‌توان بدون توجه به روش اندازه‌گیری، زمان ثبت تصویر و تعریف «محدوده آلوده» با یکدیگر مقایسه کرد. مساحتی که قابل مشاهده روی آب، محدوده‌ای که در معرض نفت قرار گرفته و مساحتی که آلودگی در آن تأیید شده است، یک مفهوم واحد نیستند. همین تفاوت‌ها ضرورت انتشار روش ارزیابی، نقشه محدود‌های درگیر و نتایج نمونه‌برداری را افزایش می‌دهد. تصاویر ماهواره‌ای به پژوهشگران امکان می‌دهند حرکت و پایدی لکه‌ها را در سطحی وسیع‌تر از مشاهدات زمینی انجام دهند، اما به‌تنهایی برای تعیین میزان آلودگی آب و رسوبات، بررسی زیستی و ارزیابی میدانی سواحل کافی نیستند. ترکیب این روش‌هاست که می‌تواند تصویری دقیق‌تر از گستره واقعی آلودگی و تغییرات آن در طول زمان ارائه کنند.

گزارش دانشگاه ملل متحد همچنین به آلودگی محدوده حساس جنگل‌های حرا اشاره می‌کند. این یافته اهمیت پاش پس از پاک‌سازی را دوچندان می‌کند. زیرا آثار آلودگی ممکن است در نقاطی باقی بمانند که از سطح ساحل به‌آسانی دیده نمی‌شوند.

۳ ناپدیدشدن لکه نفتی به معنای رفع خطر نیست

جنگل‌های حرا از ارزشمندترین زیست‌بوم‌های ساحلی جنوب ایران‌اند. ریشه‌های درهم‌تنیده این درختان، پهنه‌های گلی و آبراهه‌های جزرومدی، زیستگاه و پناهگاه بسیاری از جانداران دریایی و پرندگان را شکل می‌دهند. این زیست‌بوم‌ها همچنین با چرخه تولیدمثل و رشد برخی آبزیان ارتباط دارند و سلامت آن‌ها برای تداوم فعالیت‌های صیادی و پایداری طبیعت ساحلی اهمیت دارد.

نفت می‌تواند در رسوبات ریزدانه و میان ریشه‌های حرا باقی بماند و به‌تدریج بر گیاهان، بی‌مهرگان و دیگر موجودات اثر بگذارد. میزان آسیب نیز به نوع ماده نفتی، غلظت، مدت تماس، شرایط جزرومد و ویژگی‌های زیستگاه بستگی دارد.

بنابراین، نمی‌توان صرفاً با مشاهده ظاهری ساحل درباره شدت خسارت یا زمان لازم برای ترمیم اکوسیستم قضاوت کرد. در چنین شرایطی، پاک‌سازی باید با ملاحظات بوم‌شناختی انجام شود.

استفاده نامناسب از ماشین‌آلات، جابه‌جایی رسوبات آلوده یا مداخله غیرکارشناسی در ریشه‌ها و زیستگاه‌ها ممکن است خود به آسیب بیشتر منجر شود. همچنین، هرگونه استفاده از مواد شیمیایی برای تجزیه یا پاک‌رکدن نفت باید برپایه

ارزیابی تخصصی و بررسی پیامدهای احتمالی آن برای آبزیان و زیستگاه صورت گیرد.

در مورد حرا، پربش اساسی این است که آیا ارزیابی مستقلی از آثار آلودگی انجام شده است؟ آیا از آب، رسوبات و بافت گیاهی در نقاط در معرض آلودگی نمونه‌برداری شده و تغییرات احتمالی پوشش گیاهی و جانوران منطقه ثبت می‌شود؟

برنامه‌های محیط‌زیستی و جبران خسارات وارده لازم است از همکاری واقعی جامعه جهانی برخوردار شود.»

او تأکید کرد که حفاظت از تنوع زیستی بدون تأمین منابع مالی کافی، دسترسی عادلانه به دانش و فناوری و ظرفیت‌سازی، در حد انجام مذاکرات، صدور قطعنامه و تعیین اهداف باقی خواهد ماند. «اگر از کشورهای در حال توسعه انتظار داریم از جنگل‌ها، تالاب‌ها، گونه‌ها و منابع ژنتیکی خود حفاظت کنند، باید شرایط دسترسی به ابزارهای لازم برای انجام این مسئولیت را نیز برایشان فراهم کنیم. این همان معنای واقعی عدالت محیط‌زیستی است. ما معتقدیم منابع مالی تنوع زیستی باید قابل‌دسترسی‌تر، عادلانه‌تر و متناسب با نیازهای واقعی کشورهای در حال توسعه باشد.»

رئیس‌جمهوری با این گفته‌ها از آژانس‌های سازمان ملل، نهادهای مالی بین‌المللی و سازمان‌های فعال در حوزه محیط‌زیست و توسعه پایدار درخواست کرد سازوکارهای تأمین مالی، ارزیابی خسارت‌های محیط‌زیستی جنگ، احیای اکوسیستم‌های آسیب‌دیده و حمایت از کشورهای متأثر را تقویت کنند.

پزشکیان حفاظت از تنوع زیستی را یکی از عرصه‌های «دیپلماسی صلح» دانست و گفت همکاری محیط‌زیستی می‌تواند در منطقه‌ای که با جنگ، کمبود آب و تخریب اکوسیستم‌ها روبه‌روست، زمینه تفاهم میان کشورها را فراهم کند. او همچنین بر آمادگی ایران برای همکاری علمی و دانشگاهی با دیگر کشورها تأکید کرد.

۳ اهداف تنوع زیستی از مسیر خود خارج شده‌اند

نزدیک به چهار سال پیش، دولت‌ها در پانزدهمین نشست کنوانسیون تنوع زیستی (COP۱۵) در مونترال کانادا به توافق تاریخی برای متوقف‌کردن روند نابودی اکوسیستم‌های زمین دست یافتند. این توافق، حفاظت از دست‌کم ۳۰ درصد خشکی‌ها و دریاها و احیای ۳۰ درصد اکوسیستم‌های تخریب‌شده را تا سال ۲۰۳۰ هدف‌گذاری کرده است. دولت‌ها همچنین متعهد شدند مشوق‌ها و یارانه‌های زیان‌بار برای تنوع زیستی را تا سال ۲۰۳۰ دست‌کم سالانه ۵۰۰ میلیارد دلار کاهش دهند. آن زمان تقریباً همه کشورهای جهان، به‌جز آمریکا و واتیکان، از این توافق حمایت کردند.

با وجود این تعهدها، ارزیابی‌های پیش از COP۱۷ از عقب‌ماندگی کشورها در اجرای اهداف حکایت دارد. گزارش روزنامه «گاردین» کاهش منابع مالی حفاظت از طبیعت، عقب‌نشینی بعضی دولت‌ها از سیاست‌های محیط‌زیستی و ضعف همکاری‌های بین‌المللی را از موانع پیشرفت در این زمینه می‌داند.

در بعضی کشورها، چارچوب جهانی تنوع زیستی به پیشبرد برنامه‌های احیای طبیعت کمک کرده است. برای نمونه، قزاقستان از این توافق برای پیشبرد برنامه‌های احیای

فعالیت‌ها و گفت‌وگو با فعالان محلی، نمی‌توان از زبان مشخص یافت قطعی گردشگری سخن گفت. در چنین شرایطی، اطلاع‌رسانی درباره وضعیت سواحل باید دقیق، منطقه‌محور و مبتنی بر پایش روزآمد باشد. اگر محدوده‌ای پاک‌سازی شده اما بررسی‌های تکمیلی در آن ادامه دارد، این تفاوت باید روشن بیان شود. چنین رویکردی هم از بزرگ‌نمایی خطر جلوگیری می‌کند و هم مانع شکل‌گیری اطمینان کاذب می‌شود.

راهنمایان محلی، قایق‌داران، اقامتگاه‌های بوم‌گردی و دیگر کسب‌وکارهای گردشگری باید به اطلاعات معتبر و به‌موقع دسترسی داشته باشند تا بتوانند درباره وضعیت بازدید، محدودیت‌های احتمالی و شرایط فعالیت خود تصمیم بگیرند.

۳ منشأ آلودگی و مسئولیت جبران خسارت

یکی از پرسش‌های کلیدی پس از هر رخداد نفتی، تعیین منشأ آلودگی و مسئولیت حقوقی آن است. در گزارش‌های منتشرشده در مرداد ۱۴۰۵، نام کشتی فله‌بر آسیب‌دیده «مینوان یاپونیز» به‌عنوان یکی از منشأهای احتمالی آلودگی مطرح شد. پژوهشگران و رسانه‌ها با بررسی تصاویر ماهواره‌ای و داده‌های دریایی، مسیر احتمالی حرکت لکه نفتی از محدوده این کشتی به‌سوی قشم را دنبال کرده‌اند. بااین‌حال، این شواهد به‌تنهایی برای تعیین قطعی منشأ آلودگی با اثبات مسئولیت حقوقی کافی نیستند.

تعیین مسئولیت باید برپایه مجموعه‌ای از شواهد انجام شود؛ اطلاعات حرکت و موقعیت کشتی، تصاویر ماهواره‌ای، نتایج نمونه‌برداری و مقایسه شیمیایی نفت، شرایط دریایی، گزارش‌های عملیاتی و نتایج بررسی نهادهای صلاحیت‌دار پس از روشن‌شدن منشأ آلودگی نیز باید مشخص شود کدام خسارت‌ها قابل‌انتساب به رخداد هستند و جبران آن‌ها از چه مسیر حقوقی و با چه سازوکاری پیگیری می‌شود. در این میان، مسئولیت دستگاه‌های داخلی در مدیریت بحران و مسئولیت احتمالی عامل آلودگی دو موضوع جداگانه‌اند. حتی تا زمان تعیین قطعی عامل آلودگی، نهادهای مسئول باید وظایف خود را در زمینه مهار پاشش، اطلاع‌رسانی، حفاظت از زیستگاه‌ها و مستندسازی خسارت انجام دهند. نامشخص‌بودن عامل آلودگی نباید ارزیابی آثار رخداد یا ثبت زیان‌های احتمالی جوامع محلی را به تعویق بیندازد.

۳ ضرورت پایش بلندمدت

تجربه آلودگی نفتی قشم نشان می‌دهد که مدیریت چنین رخدادهایی نباید با جمع‌آوری مواد قابل مشاهده از ساحل پایان یابد. عملیات اضطراری مرحله نخست است؛ پس از آن، نوبت به بررسی پیامدهای محیط‌زیستی، ارزیابی خسارت اقتصادی، انتشار اطلاعات و ترمیم

طبیعت، ازجمله تلاش برای بازتعریفی ببر خزری استفاده کرده است. در مقابل، سیاست‌های حفاظت از طبیعت در بخش‌هایی از جهان با مخالفت‌های سیاسی و مناقشه بر سرواویت‌های اقتصادی واجتماعی روبه‌رو شده‌اند.

گاردین بازگشت «دونالد ترامپ» به کاخ سفید را ضربه سنگینی به تلاش‌های حفاظت از طبیعت توصیف کرده است. براساس داده‌های سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) که این روزنامه به آن استناد کرده، آمریکا در فاصله سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۲ به‌طور میانگین ۱۲٫۱ درصد از منابع مالی جهانی حفاظت از تنوع زیستی را تأمین می‌کرده است، اما بخش عمده این منابع از میان رفته است. این کاهش، برای مثال، بر برنامه‌های مقابله با شکار غیرقانونی گرگدن در شرق آفریقا و جلوگیری از صید غیرقانونی در جزایر گالاپاگوس اثر گذاشته است.

۳ شکاف مالی حفاظت از طبیعت

«آنتونیو گوتروش»، دبیرکل سازمان ملل متحد، هم در نشست سران «رهبران برای طبیعت» در ایروان، با اشاره به عقب‌ماندگی کشورها از اهداف جهانی تنوع زیستی، بر ضرورت افزایش منابع مالی برای حفاظت از طبیعت تأکید کرد. به گفته او، حتی اگر کشورها به تعهدات فعلی خود عمل کنند، تا سال ۲۰۴۰ فقط ۲۶ درصد از خشکی‌ها و ۱۲ درصد از پهنه‌های دریایی جهان تحت حفاظت قرار خواهند گرفت؛ درحالی‌که هدف چارچوب جهانی تنوع زیستی، حفاظت از ۳۰ درصد خشکی‌ها و دریاهاست.

گوتروش با اشاره به فاصله زیاد میان منابع مالی اختصاص‌یافته به حفاظت از طبیعت و هزینه‌کردهای مخرب گفت: «به‌ازای هر دلار سرمایه‌گذاری برای حفاظت از طبیعت، ۳ دلار صرف تخریب آن می‌شود.» او به برآوردی اشاره کرد که براساس آن، در سال ۲۰۲۳ حدود ۷٫۳ تریلیون دلار به فعالیت‌های مخرب طبیعت اختصاص یافته است؛ درحالی‌که منابع مالی حفاظت از تنوع زیستی همچنان بسیار کمتر از هدف سالانه ۲۰۰ میلیارد دلاری تعیین‌شده در چارچوب جهانی تنوع زیستی است.

دبیرکل سازمان ملل همچنین خواستار افزایش منابع مالی داخلی و بین‌المللی برای حفاظت از طبیعت، تقویت سرمایه‌گذاری بانک‌های توسعه چندجانبه و اصلاح ساختار مالی جهانی شد و هشدار داد: «کشورهای در حال توسعه با بدیهی‌های سنگین و محدودیت منابع مالی روبه‌رو هستند و ناچارند میان حفاظت از طبیعت و تأمین نیازهای فوری مردم دست به انتخاب بزنند.»

تأمین مالی، اصلاح مشوق‌های اقتصادی مخرب طبیعت و مشارکت جوامع بومی و محلی از موضوعات مهم کنفرانس پیش‌رو خواهد بود. اتحادیه اروپا هم اعلام کرده است که در

COP۱۷ بر شتاب‌دادن به اجرای چارچوب جهانی تنوع زیستی، بسیج منابع مالی و مشارکت جوامع محلی تمرکز خواهد کرد.

احتمالی زیستگاه‌ها می‌رسد.

برای پیگیری این مراحل، چند اقدام ضروری است: انتشار گزارش نهایی عملیات پاک‌سازی، شامل نقشه محدوده‌های درگیر، میزان مواد جمع‌آوری‌شده، روش‌های به‌کاررفته و شیوه دفع پسماندهای آلوده؛ اجرای برنامه نمونه‌برداری دوره‌ای از آب و رسوبات، به‌ویژه در سواحل درگیر و محدوده‌های حساس حرا؛ و انتشار نتایج آزمایشگاهی همراه با اطلاعاتی درباره روش و زمان نمونه‌برداری و محدودیت‌های تفسیر نتایج. همچنین باید خسارت‌های احتمالی به صیادی، آبزی‌پروزی و گردشگری با مشارکت جوامع محلی و تشکل‌های مرتبط مستند شود و روند بررسی منشأ آلودگی و پیگیری حقوقی مسئولیت و جبران خسارت شفاف باشد.

در کنار این اقدامات، تقویت آمادگی برای رخداد‌های مشابه از طریق آموزش نیروهای محلی، تأمین تجهیزات مناسب و تعیین روش وظایف و محدودیت مسئول ضروری است. مشارکت مردم نیز نباید به استفاده از نیروی داوطلب برای جمع‌آوری آلودگی محدود بماند. گزارش‌های مردمی، تجربه صیادان و قایق‌داران و شناخت ساکنان از تغییرات ساحل می‌تواند به شناسایی نقاط حساس و ثبت تغییرات محیطی کمک کند؛ البته این مشارکت باید با آموزش لازم، رعایت اصول ایمنی و سازوکاری برای ثبت و بررسی اطلاعات همراه باشد.

۳ معیار موفقیت چیست؟

آلودگی نفتی مرداد امسال در سواحل جزیره قشم بار دیگر نشان داد که آسیب به محیط‌زیست دریایی می‌تواند به‌سرعت به مسئله‌ای اقتصادی واجتماعی تبدیل شود. در جزیره‌ای که زندگی بخش مهمی از مردم آن با دریا پیوند خورده است، سلامت زیست‌بوم، پایداری صیادی، آینده گردشگری واعتماد عمومی از یکدیگر جدا نیستند.

پایان عملیات پاک‌سازی در سوزا و شیب‌دراز گامی مهم در مهار بحران بود؛ اما آثار باقی‌مانده آلودگی، وضعیت زیستگاه‌های حساس، خسارت‌های احتمالی و مسئولیت جبران آن‌ها هنوز نیازمند بررسی و پاسخ‌های مستند است. انتشار نتایج آزمایش‌ها، گزارش دقیق عملیات پاک‌سازی و اطلاعات مربوط به پیگیری خسارت‌ها می‌تواند روشن کند که اقدامات انجام‌شده تا چه اندازه مؤثر بوده‌اند و چه اقداماتی هنوز ضرورت دارند.

معیار موفقیت در مواجهه با آلودگی نفتی، فقط ناپدیدشدن لکه‌های سیاه از سطح آب نیست. معیار واقعی، بازگشت تدریجی زیست‌بوم به وضعیت سالم، حفاظت از معیشت ساحل‌نشینان و تضمین این است که هزینه یک بحران محیط‌زیستی بر دوش جوامعی نبفتد که کمترین نقش را در ایجاد آن داشته‌اند.

ارزیابی‌های پیش از

COP۱۷ نشان می‌دهد

هیچ‌یک از ۲۳ هدف

جهانی تنوع زیستی

به‌طور کامل در مسیر

تحقق قرار ندارد

هم‌زمان، کاهش

منابع مالی

و عقب‌نشینی سیاسی

حفاظت از طبیعت

را دشوارتر کرده است

آنتونیو گوتروش؛

کشورهای در حال

توسعه زیر فشار بدهی

و کمبود منابع مالی

میان حفاظت از طبیعت

و تأمین نیازهای فوری

مردم گرفتار شده‌اند

پایان عملیات پاک‌سازی

در سواحل سوزا

و شیب‌دراز به‌تنهایی

بازگشت محیط

به وضعیت پیش از

آلودگی را اثبات نمی‌کند

سنجش پیامدها

به انتشار نتایج

نمونه‌برداری

گزارش روش دفع

پسماندهای آلوده

و پایش بلندمدت

زیستگاه‌های حساس

حرا نیاز دارد

تجربه آلودگی نفتی قشم

نشان می‌دهد که مدیریت

چنین رخدادهایی نباید

با جمع‌آوری مواد

قابل مشاهده از ساحل

پایان یابد. عملیات

اضطراری مرحله

نخست است؛ پس از آن

نوبت به بررسی پیامدهای

محیط‌زیستی، ارزیابی

خسارت اقتصادی

انتشار اطلاعات

و ترمیم احتمالی

زیستگاه‌ها می‌رسد

مرکزی |

آمادگی مدیریت بحران آبهای استان مرکزی برای مقابله با «ال نینو»

آزاده فراهنی – جلسه کمیته مدیریت بحران شرکت آب‌وفاضلاب استان مرکزی باهدف بررسی و ارتقای سطح آمادگی ماشین‌آلات، تجهیزات و امکانات عملیاتی برای مقابله با مخاطرات احتمالی ناشی از پدیده جوی «ال نینو» برگزار شد. در این جلسه که با حضور مدیرعامل و اعضای کمیته مدیریت بحران تشکیل شد، وضعیت فعلی ناوگان عملیاتی و تجهیزات پشتیبانی مورد ارزیابی دقیق قرار گرفت و بر ضرورت شناسایی و رفع فوری نواقص احتمالی جهت مدیریت بهینه شرایط اضطراری تأکید شد. سعید سرآبادانی، مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب استان مرکزی در این نشست، افزایش تاب‌آوری و توان پاسخ‌گویی شرکت در مواجهه با شرایط جوی نامتعارف را یک ضرورت راهبردی دانست و اظهار داشت: هدف از تشکیل این جلسات، ایجاد آمادگی حداکثری برای مقابله با مخاطرات احتمالی است تا روند تأمین و توزیع پایدار آب شرب و ارائه خدمات به شهروندان استان، تحت هیچ شرایطی دچار وقفه نشود. وی با اشاره به اهمیت پیشگیری در مدیریت بحران، افزود: آمادگی مستمر نیروهای عملیاتی، تکمیل و تجهیز ناوگان، هماهنگی بین‌بخشی میان واحدهای مرتبط و اتخاذ تمهیدات پیشگیرانه، از اولویت‌های اصلی این شرکت در فصل پیش‌رو است. در ادامه این جلسه، اعضای کمیته نیز ضمن ارائه گزارش‌هایی از وضعیت تجهیزات در حوزه‌های مختلف، بر ضرورت تعامل نزدیک با دستگاه‌های امدادی و تمرکز بر استمرار خدمات‌رسانی در تمامی نقاط استان، به‌ویژه مناطق حساس تأکید کردند.

هرمزگان |

استاندار هرمزگان:

مولدسازی دارایی‌ها باید به موتور محرک تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام تبدیل شود

قاسمی – استاندار هرمزگان با تأکید بر لزوم تنوع‌بخشی به شیوه‌های تأمین مالی طرح‌های عمرانی، گفت: در شرایط محدودیت اعتبارات دولتی، مولدسازی دارایی‌های مازاد و غیرمولد دستگاه‌های اجرایی باید به ابزاری مؤثر برای تکمیل زیرساخت‌ها و پروژه‌های اولویت‌دار استان تبدیل شود. محمد آشوری تازایی در نشست کارگروه تأمین مالی و مولدسازی دارایی‌های دولت در استان هرمزگان، با بیان اینکه تکیه صرف بر بودجه‌های عمومی پاسخگوی مطالبات توسعه‌ای استان نیست، اظهار کرد: باید با بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت‌های قانونی، روش‌های نوین تأمین مالی، منابع بانکی و جلب مشارکت‌بخش خصوصی، روند اجرای طرح‌های راهبردی و نیمه‌تمام شتاب گیرد. وی با تأکید بر اینکه مفهوم مولدسازی فراتر از واگذاری ساده املاک است، افزود: مولدسازی نباید تنها به فروش و واگذاری

اصفهان |

معاون علمی رئیس‌جمهور:

احیای گذر تاریخی دردشت پیوند میراث تاریخی این شهر با صنایع خلاق است

بهمن توکلی فرد – معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان رئیس‌جمهورگفت: احیای گذر تاریخی دردشت، فرصتی برای شناخت ظرفیت‌های فرهنگی اصفهان و پیوند میراث تاریخی این شهر با صنایع خلاق است. حسین افشین، در یک‌صد و هفدهمین ویژه‌برنامه «به احترام مردم اصفهان» با محوریت آیین بهره‌برداری از گذر تاریخی دردشت، با اشاره به برگزاری رویداد ملی صنایع خلاق در اصفهان اظهار کرد: خلاقیت، هنر، اندیشه وزیبایی از ریشه‌های اصلی هویت این شهر است و اصفهان ظرفیت‌های ارزشمندی برای گسترش فعالیت‌های اقتصادی مبتنی بر خلاقیت دارد. وی با اشاره به بازدید از پهنه تاریخی دردشت و آشنایی با این بخش از میراث اصفهان افزود: پیش‌ازاین، شناختن از این گستره تاریخی کسره‌تاریخی نامشروعی که از یک سو تأسلف‌برانگیز است و ازسوی دیگر آشنایی با چنین بخشی از هویت تاریخی شهر را به فرصتی ارزشمندتبدیل می‌کند. استعدادهای انسانی؛ نقطه آغاز توسعه صنایع خلاق معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان رئیس‌جمهور با تشریح مبانی شکل‌گیری صنایع خلاق بیان کرد: در یکی از تعاریف مهم جهانی، صنایع خلاق به فعالیت‌های اقتصادی گفته می‌شود که منشأ اصلی تولید و اثرگذاری در آن‌ها، انسان و توانایی‌های خلاقانه وی است؛ ظرفیتی که می‌تواند به خلق ارزش افزوده منجر شود. افشین با اشاره به تأمل‌بر این

شهرداری تبریز منطقه هشت

شهرداری منطقه هشت تبریز در نظر دارد به استناد مجوز اخذ شده پروژه عمرانی به شرح جدول زیر را از طریق مناقسه عمومی وسامانه تدارکات الکترونیکی دولت **WWW.Setadiran.ir** به شرکتهای حقیقی و حقوقی واجد شرایط که دارای صلاحیت و رتبه لازم از مراجع زیر صلاح واگذار نمایند. واجدین شرایط میتوانند جهت دریافت اسناد مناقصه از ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۷/۲۵ تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۰۲ به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد ایران) مراجعه نمایند.

ردیف	عنوان پروژه	مبلغ برآورد اولیه (ریال)	مبلغ سپرده (ریال)	حداقل رتبه
۱	اجرای سرویس بهداشتی هوشمند واقع در پارک هاشمیه	۵۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/ -	۲/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰/ -	حداقل رتبه پنج‌اینه

- مهلت بازگذاری مدارک به صورت الکترونیکی در سامانه ستاد توسط مناقصه گر از ساعت ۰۸:۳۰ روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۰۳ تا ساعت ۱۲:۰۰ بعد از ظهر روز چهارشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ می‌باشد و تنها سپرده شرکت در مناقصه پس از بازگذاری در سامانه به صورت فیزیکی تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهار شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ در پاکت سر بسته توسط مناقصه گر به دبیرخانه شهرداری منطقه واقع در بولوار علامه طباطبائی- پل قاری- ابتدای کوچه مجتهدلر- ساختمان شهرداری منطقه ۸ - طبقه اول تحویل نمایند.
- تاریخ بازگشایی پیشنهادات ساعت ۱۲:۰۰ روزشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۸/۱۶
- دریستر سامانه ستاد درمحل اتاق جلسه شهرداری تبریز واقع درخیابان آزادی چهار راه اوریحان ساختمان مرکزی شهرداری تبریز خواهد بود حضور کلیه شرکت کنندگان در جلسه آزاد می باشد.

- بدیهی است شرکت در مناقصه و ارائه پیشنهاد قیمت به منزله قبول شروط وتکالیف مقرر در اسناد مناقصه بوده وشهرداری در قبول و یا رد کلیه پیشنهادات مختار است ونیز کلیه هزینه های آگهی به عهده برنده مناقصه خواهد بود.
- هرگاه برندگان اول و دوم از انعقاد قرارداد خودداری نمایند سپرده آنها به ترتیب بنفع شهرداری ضبط خواهد شد.
- هیچ کدام از اعضای (اصلی- علی البدل) شرکت نباید مشمول قانون ممنوعیت موضوع قانون منع مداخله وزرا و نمایندگان مجلس و کارمندان دولت در معاملات دولتی باشند.
- سائر اطلاعات و جزئیات مناقصه در اسناد معامله مندرج می باشدکه جزء لینفک قراردادی می باشد.

حمیده درشته شهردار منطقه

آذربایجان شرقی |

افتتاح پروژه‌های آب و برق آذربایجان شرقی با اعتبار ۱۳٫۵ هزار میلیارد تومان

پروژه‌های کلان آب، فاضلاب و زیرساخت‌های برق استان آذربایجان شرقی با اعتباری بالغ بر ۱۳ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان و با حضور محمدجعفر قائم‌پنا، معاون اجرایی رئیس‌جمهور، به بهره‌برداری رسید. در سومین روز از سفر معاون اجرایی رئیس‌جمهور به آذربایجان شرقی، ۲ پروژه در بخش آب‌وفاضلاب و ۱۰ پروژه زیرساختی برق در نقاط مختلف استان افتتاح شد. در حوزه آب‌وفاضلاب، پروژه آب‌رسانی به ۱۵۰ روستای محروم استان با اعتباری بیش از ۶۶۵ میلیارد تومان به بهره‌برداری رسید که با حفر چاه‌ها، احداث مخازن و اجرای خطوط انتقال، آب پایدار ۳۶ هزار و ۷۴۵ نفر را در شهرستان‌های چارویماق، اهر، کلیبر، خداآفرین، هوراند و میانه تأمین می‌کند. همچنین فاز نخست تصفیه‌خانه فاضلاب آذرشهر با ظرفیت ۸٫۱۰ مترمکعب در شبانه‌روز و سرمایه‌گذاری ۱٫۷۴ میلیارد تومان افتتاح شد تا جمعیت ۴۸ هزارنفری این شهر را تحت پوشش قرار دهد. در بخش انرژی نیز ۱۰ پروژه زیرساختی برق منطقه‌ای استان با مجموع اعتبار ۱۱٫۰۹۵ میلیارد تومان افتتاح شد. مهم‌ترین این پروژه‌ها شامل احداث خط دومداره ۲۳۰ کیلوولت کابلی از طریق تونل انرژی، بخش ۲۳۰ کیلوولت پست GIS مرکزی تبریز و طرح‌های توسعه‌ای و پست‌های انتقال در شهرهای تبریز، مرند، اسکو و شهرک‌های صنعتی است که با هدف افزایش پایداری شبکه و تأمین برق مطمئن به اجرا درآمده‌اند.

مازندران و گلستان |

آغاز اجرای ۶۰ اقدام راهبردی برای عبور کم‌تبعات از زمستان در مازندران و گلستان

معاون برق و انرژی وزارت نیرو در نشست شورای پایایی منطقه با مدیران شرکت‌های برق مازندران و گلستان، از آغاز اجرای ۶۰ اقدام راهبردی برای عبور کم‌تبعات از «صد روز زمستان» خبر داد. مصطفی رجبی مشهدی در سفر به مازندران با اشاره به چالش تنش‌گازی و محدودیت سوخت نیروگاهی در ۶۴ شهر این منطقه، تصریح کرد: وزارت نیرو از ماه‌ها پیش ۶۰ برنامه پیشگیرانه را با محوریت مدیریت مصرف، کاهش تقاضا و حفظ ذخایر سوخت مایع تدوین و ابلاغ کرده است تا پایداری شبکه برق در سردترین روزهای سال تضمین شود. در این نشست تخصصی، وضعیت خطوط انتقال، پست‌ها و تجهیزات توزیع بررسی شد و بر ضرورت بهینه‌سازی بار مصرفی، تقویت تبادل انرژی میان دو استان و آماده‌سازی تجهیزات برای مقابله با شرایط بحرانی جوی تأکید گردید. همچنین تصمیمات کلیدی برای ایجاد هم‌افزایی حداکثری میان شرکت‌های تابعه صنعت برق اتخاذ شد تا شمال کشور با آمادگی کامل به استقبال فصل سرما برود. رجبی مشهدی خاطرنشان کرد که با اجرای این طرح‌های پیشگیرانه و رصد دقیق جریان مصرف، پایداری شبکه برق حفظ خواهد شد.

کهگیلویه و بویراحمد |

اعزام خبرنگاران کهگیلویه و بویراحمد به اردوی راهیان نور شمال غرب

دبندی و گردشگری استان‌های کرمانشاه و همدان دیدن نمایند و هم چنین توفیق زیارت حرم حضرت معصومه (س) در شهر قم را خواهند داشت. وی افزود: معاونت اردویی، گردشگری و راهیان نور سپاه فتح استان کهگیلویه و بویراحمد در طول سال اردوهای مختلفی برای بسیجیان عزیز برگزار می‌نماید که مهم‌ترین آن‌ها، راهیان نور جنوب کشور ویژه دانش‌آموزان و دانشجویان، راهیان نور شمال غرب و راهیان نور دریایی است. وفاتژاد در پایان افزود: سال گذشته بیش از ۸ هزار نفر از مردم عزیز استان کهگیلویه و بویراحمد توسط سپاه فتح راهی اردوهای راهیان نور غرب شدند و امسال نیز تاکنون ۸۰۰ نفر در قالب ۱۷ کاروان عازم سفرهای راهیان نور شمال غرب شده‌اند. اعزام ۳۰ تن از خبرنگاران به راهیان نور شمال غرب سرهنگ پاسدار عباس رضایی مسئول سازمان بسیج رسانه استان کهگیلویه و بویراحمد نیز در حاشیه اعزام خبرنگاران به این اردو ضمن تقدیر تلاش و زحمات اصحاب رسانه در رزمایش جان فدا، گفت: در این اردوی چهارروزه، ۳۰ تن از خبرنگاران به همراه خانواده‌هایشان حضور دارند. رضایی بیان کرد: سازمان بسیج رسانه استان کهگیلویه و بویراحمد در طول هر سال برنامه‌ها، جشنواره‌ها و اردوهای مختلفی را برای اصحاب رسانه برگزار می‌نماید. رضایی افزود: اصحاب رسانه استان در همه مناسبت‌ها، رویدادها و برنامه‌ها پای‌کار هستند و تلاش فراوانی در اطلاع‌رسانی، تبیین، مطالبه‌گری و امید آفرینی دارند.

نوبت اول	سازمان ثبت‌استاد و املاک کشور
	حوزه ثبت ملک ماسال
	اداره ثبت‌استاد و املاک حوزه ثبت ملک ماسال
	هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
	برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۸۰۲۰۵۶۵۳ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۵ هیات اول/ دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ماسال تصرفات مالکانه پلامعارض متقاضی آقای/ خانم رامین مرادی چماچار فرزند نافته بشماره شناسنامه ۴ صادره از ماسال در شش دانگ یک قطعه زمین باغی به مساحت ۶۵۰/۲۷ مترمربع پلاک فرعی ۳۸۹ از اصلی ۶۰ مفروز و مجزی شده از پلاک فرعی ۱۴۳ بخش ۲۶ گیلان واقع در قریه شیخ نشین خریداری از مالک رسمی محرز گردیده است.
	لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی

نوبت اول	سازمان ثبت‌استاد و املاک کشور
	اداره کل ثبت‌استاد و املاک استان خراسان رضوی
	اداره ثبت‌استاد و املاک حوزه ثبت ملک
	تربت حیدریه
	هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
	برابررای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۶۰۰۰۰۵۹۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تربت‌حیدریه تصرفات مالکانه پلامعارض متقاضی خانم فاطمه عرفانیان فرزند حبیب اله به شماره شناسنامه ۶۸۲ صادره از تربت‌حیدریه در شش‌دانگ یک قطعه زمین مرزوعی به مساحت ۳۵۹۷/۴۵ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره پلاک ۶ اصلی واقع در اراضی

شناسه آگهی: ۲۳۰۰۱۴۲۰۳۰ الف: ۴۰۵۷۶۱۶

خبر |

چگونه ساز مناسب کودک را انتخاب کنیم؟

بهمن توکلی فرد – همایون مسائلی، مدیر‌خانه پیانو اصفهان، در نشست خبری «از آموزش تا انتخاب ساز و خدمات تخصصی» که در مجتمع مطبوعات اصفهان برگزار شد، بر ضرورت آگاهی خانواده‌ها در انتخاب ساز برای کودکان تأکید کرد. وی با اشاره به اینکه والدین برای انتخاب مدرسه و برنامه تحصیلی فرزندان تحقیقات گسترده‌ای انجام می‌دهند، گفت: متأسفانه در حوزه موسیقی، خانواده‌ها به شنیده‌ها و توصیه‌های غیرتخصصی بسنده می‌کنند. مسائلی افزود: انتخاب ساز نباید تنها بر اساس علاقه لحظه‌ای کودک یا شنیدن یک قطعه موسیقی باشد، زیرا هر ساز ویژگی‌های اجرایی و آموزشی خاص خود را دارد. شرایط جسمی، تمرکز و علاقه به تمرین مستمر کودک نیز در این انتخاب مؤثر است. وی با تأکید بر اینکه هیچ سازی برای همه کودکان بهترین گزینه نیست، خاطرنشان کرد: مشاوره تخصصی نباید انتخاب کودک را محدود کند، بلکه باید امکان شناخت بیشتر را فراهم آورد. مدیر‌خانه پیانو از برگزاری برنامه‌های معرفی ساز در مدارس خبر داد و گفت: دانش‌آموزان در این برنامه‌ها با صدای سازها و قطعات موسیقی آشنا می‌شوند که به کشف علایق هنری آنان کمک می‌کند. وی در پایان بر لزوم همکاری مستمر مدارس با آموزشگاه‌های معتبر برای گسترش آموزش موسیقی تأکید کرد.

ادامه عملیات ایمن‌سازی محور اربعینی

مهران – دهلران با اجرای ۱۱ کیلومتر روکش آسفالت

احمد مبارکی – مدیرکل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان ایلام از اجرای ۱۱ کیلومتر عملیات بهسازی و آسفالت در محور شربانی و اربعینی مهران . دهلران و تداوم عملیات در ۶ کیلومتر دیگر از این مسیر خبر داد. حیدر دشتی‌پور اظهار کرد: در راستای ارتقای ایمنی تردد و بهبود کیفیت راه، عملیات تعریض، بهسازی و آسفالت محور مهران- دهلران با اولویت محدوده شهرک اسلامی‌ه در منطقه زعفرانیه اجرا شده و تاکنون ۱۱ کیلومتر از این محور بهسازی و آسفالت شده است. وی افزود: عملیات بهسازی و آسفالت ۶ کیلومتر دیگر از این مسیر در محدوده جالاب تا شهرک اسلامی‌ه نیز باهدف بهبود شرایط تردد و افزایش ایمنی کاربران جاده‌ای در حال اجراست. مدیرکل راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان ایلام همچنین از اجرای عملیات اصلاح خرابی‌های سطح راه در محدوده شهرک اسلامی‌ه تا جالاب خبر داد و گفت: برای رگلاژ و ترمیم خرابی‌های رویه راه در این محدوده، یک هزار و ۸۵۰ تن آسفالت استفاده شده است. دشتی‌پور با اشاره به اهمیت محور مهران

آگهی مفقودی
کلیه مدارک خودروی سواری پژو 405 GLXi به رنگ نقره‌ای متالیک مدل ۸۶ به شماره انتظامی ۶۵ ایران ۸۷۲ ج ۳۴ به شماره شاسی ۴۰۳۹۷۲۶۰ و به شماره موتور ۱۲۴۸۶۱۸۸۰۶ شماره ۱R40C41۱۷30b397226VIN به مالکیت بداله طرفدار مفقود گردیده است.
بم

آگهی مفقودی
کلیه مدارک خودرو سواری – سواری پژو ۴۰۵ جی‌ال‌ایکس آی ۸/۱، مدل ۱۳۸۳ به رنگ سفید به شماره موتور: ۱۲۴۸۳۱۷۶۴۹۶ به شماره شاسی: ۸۳۰۷۷۹۷۱ به شماره پلاک ۳۳ ایران ۱۷۸۰ به نام زانیار کریم‌پور مفقود شده و از درجه اعتبار ساقط است.
منوجان

آگهی مفقودی
کارت و برگ سبز خودرو، خودرو سواری: سواری، سیستم: سایپا، تپ: QUKIS به رنگ: سفید شیرزی، مدل: ۱۴۵۵ به شماره موتور: M15/5719799 و شماره شاسی: NAS5861100T1214349 به شماره پلاک: ۱۹۵۱۷۹ ایران ۶۵ به نام: مجتبی طهماسبی آبرر مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.
شهربابک

آگهی مفقودی
برگ سبز خودرو، خودرو سواری: سواری، سیستم: پژو، تپ: پارس به رنگ: سفید شیرزی، مدل: ۱۳۹۱ به شماره موتور: ۱۲۴۹۰۹۱۳۱۳۰ و شماره شاسی: NAAN01CA3CK344445 به شماره پلاک: ۳۱۲ ایران ۶۶ به نام: محمدحسین صالحی شهربابکی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
شهربابک

آگهی مفقودی
سند و برگ سبز خودرو، خودرو سواری: سواری هاچ بک، سیستم: ریلد، تپ: دی‌ام هاچ بک به رنگ: مشکی – متالیک، مدل: ۱۳۸۸ به شماره موتور: ۲۹۱۸۸۰۷ و شماره شاسی: 5144288206826 به شماره پلاک: ۴۴۴ م ۵۴ ایران ۵۴ به نام: احسان رئیس‌ان استریق مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.
شهربابک

